

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
επένδυση στην κοινωνία της γνώσης
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

- [1] Ἦμιον παῖδιν, ἐγήρασα, πολὺν διήλθον κόσμον,
σοφῶν ἀρχαίων ἤκουσα, πολλὰς ἀνέγνω βίβλους,
πάντων ἐν πείρᾳ γέγονα, πᾶσαν ὁδὸν ἐξεῦρον,
πλάσματα πάλιν μυθικὰ καὶ λόγους γραϊδίων
5 ἠκριβωσάμην, ὃ φασιν, ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων,
τὴν γνῶσιν σχεῖν πειρώμενος πάντων καὶ τῶν τυχόντων
καὶ μὴ καταβαπτίζεσθαι βυθῶ τῆς ἀγνωσίας.
Ὡς δέ τις μεγαλέμπορος θέλων πολλὰ κερδῆσαι
δεινοῦ παντὸς ὑπερορᾶ, κατατολμᾷ θαλάσσης
10 καὶ τὰ φρικτὰ καταφρονεῖ χάσματα τῶν κυμάτων
καὶ πορροτάτῳ στέλλεται πάντως ριψοκινδύνως,
οὕτως εἰς πλάτος ἐμαυτὸν ἀφήκα τὸ τοῦ λόγου,
κάκειθεν ὄλον φορυτὸν χρυσοῦ καὶ μαργάρων
καὶ θησαυρὸν πολυόλβον ἐπλούτησα τὴν γνῶσιν,
15 πολὺν ἐμπορευσάμενος ταύτην τὴν ἐμπορίαν.
Οὕτω τὰ πάντα διελθὼν, οὕτως ἀποπειράσας,
τοῦτο πρὸ πάντων ἄπιστον εἶχον καὶ φλυαρίαν,
τοῦτο ψευδὲς ἐνόμιζον, ὅλως οὐκ ἐδεχόμεν,
τὸ λέγουσιν οἱ χωρικοὶ καὶ ὁ λόγος ὁ δημῶδης:
20 «Ὅταν ὁ κόραξ πούποτε καθίσῃ καὶ φωνάξῃ,
ἐκεῖ σημαίνει θάνατον καὶ χωρισμὸν ἀθρόον».
Πόθεν καὶ γὰρ τοῖς κόραξιν ἀπεκληρώθη χάρις |
21v μνηύειν σοι τὰ μέλλοντα καὶ προγινώσκειν τόσον,
ὥστε προλέγειν θάνατον καὶ χωρισμὸν ἀνθρώπων;
25 Ἐδόκει γοῦν μοι γέλοιον καὶ ματαιολογία,
ἀλλὰ κατέλαβε καιρὸς, ἀλλὰ παρέστη χρόνος,
ἐν οἷς ἰδὼν πεπίστευκα καὶ καρτερῶ πιστεύειν.
Χρυσοῦς ἐκεῖνος ὁ εἰπὼν, ὄντως σοφίας πλήρης:
«Ὅσον γηράσκεις μάνθανε καὶ σεαυτὸν ταπεῖνου!»

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
επένδυση στην κοινωνία της γνώσης
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

- 30 Ἴδου καὶ μαθητεύομαι καὶ κλίνω τὸν αὐχένα
καὶ παρ' αὐτῆς διδάσκομαι σαφέστατα τῆς πείρας
τὸ μαντικὸν τοῦ κόρακος καὶ τὰς λοιπὰς δυνάμεις,
ἃς ἐπιφέρειν εἴωθε μετὰ πολλοῦ τοῦ τάχους,
καθίσας ὅπουδήποτε καὶ παρ' ἐλπίδα κράζας.
- 35 Γονεῖς ἀτέκνους καθιστᾷ, τέκνα χωρὶς γονέων,
ἐκ τῆς ἀγκάλης τῆς μητρὸς τὸ βρέφος ἀφαρπάζει·
τὸ βρέφος ἀπεστέρησε μητέρος θηλαζούσης,
πολλάκις δὲ καὶ σὺν αὐτῷ τῷ βρέφει τὴν μητέρα
ἐλέους ἄνευ ἀνασπᾷ καὶ κατασπᾷ πρὸς Ἴαθην.
- 40 Φίλους, γνωρίμους, συγγενεῖς, πάντας, μικροῦς, μεγάλους,
χωρίζει καὶ δίστησιν ἀθρόον ἀπ' ἀλλήλων
ὁ κόραξ ὁ κακόφημος, ὁ κῆρυξ τοῦ θανάτου.
Ἐγγύς που τὸ παράδειγμα καὶ ὁ μάρτυς ἀφ' ἐστίας·
ἐπὶ προδήλοις πράγμασιν οὐ χρεῖα τῶν μαρτύρων.
- 45 Ἄφ' ὧν ἡμεῖς ἐπάθομεν, ἐμάθομεν ἀρκούντως.
Πρότριτα γὰρ τοῦ κόρακος ἐπάνω μου τῆς στέγης
ἐπὶ κακῷ καθίσαντος καὶ κράζειν ἀρξαμένου
καὶ λέγειν ὄλωσ ἄναρθρα καὶ παρακεκομμένα,
φοβεῖσθαι μὲν οὐκ ἤθελον, ὡς φθάσας εἶπον ἄνω·
- 50 πλὴν, ἀλλ' ὁ λόγος ὁ κοινὸς καὶ ἡ φήμη τῶν ἀνθρώπων,
ὀκάτι ὡς ἠκροεκσύσπαζε καὶ συνετάρασσέ με.
Τρόμος λοιπὸν κατέλαβε καὶ φόβος τὴν ψυχὴν μου
<καὶ> τὴν καρδίαν μου παλμὸς καὶ κλόνος μου τὰ μέλη.
Ἐφантаζόμενην, ἔπασχον, ἔτρεμον, ἐφοβούμην,
- 55 ἐδειλαινόμην ἄμετρα, πολλὰ συνεστελλόμην,
τέρας ἰδεῖν δυσάντητον δοκῶν ἀπροσδοκίως.
Τὸ «δέσποτα φιλάνθρωπε, τοῦ κόσμου σου προστάτα,
τοῦτον τὸν φόβον εἰς καλὸν ποίησον ἀποβῆναι

- καὶ τέλος δοῦναί μοι χρηστόν», λέγων οὐκ ἐπαυόμην·
- 60 καὶ ἰδὲ τὸ ποῦ κατήντησαν ἐκεῖνα τὰ σημεῖα
καὶ τέλος οἶον ἔφερον ἐμοὶ τῷ ταλαιπώρῳ
ὁ βοασμὸς τοῦ κόρακος τοῦ βαρυφωνοτάτου.
Ἄγγελος γὰρ καταπεμφθεὶς ὑπόθεν τοῦ Κυρίου,
ἀφήρπαξέ με τῶν ἐμῶν, ἐστέρησε τοῦ βίου
- 65 καὶ ζῶντά με κατήντησεν εἰς Ἄδην παρ' ἐλπίδα,
πάσης προφάσεως ἐκτός, ὅλως ἀνερωτήτως
καὶ κολασταῖς παρέδωκε καὶ σκότει καὶ ταρτάρῳ,
θέμενος πάντα παρ' οὐδέν, πάντων καταφρονήσας,
τοῦ λόγου, τῆς νεότητος, αὐτῆς τῆς ἡλικίας.
- 70 Ἄλλ' ὦ βασκάνου δαίμονος, ὦ πονηροῦ τελχίνος,
ὦ μνησικάκου γείτονος, ὦ γλώσσης ψευδηγόρου,
ἥτις ἐλάλησε κακῶς σήμερον ἀδικίαν,
ἥτις ἀπεπωμάτισε τὸν τῆς ἐλπίδος πίθον,
ἥτις ἡμῖν ἐκέρασε τοῦ πόνου τὴν τρυγίαν
- 75 καὶ κυκεῶνα θλίψεων καὶ συμφορῶν κρατήρας·
ἥτις εἰς γῆν κατέαξε τὰ διαβήματά μου,
λόγους ψευδεῖς συνέρραψε καὶ δόλῳ μεμιγμένους.
Ἄρτι κἀγὼ συντίθεμαι τοῖς γνωματευομένοις:
«Συμφέρει χρόνος ὁ κακὸς καὶ κρείττων ἔνι πάντως
- 80 τοῦ γείτονος τοῦ πονηροῦ καὶ τοῦ συκοφαντοῦντος».·
Τοῦ χρόνου γὰρ κατὰ μικρὸν συμπεριφερομένου,
συμφέρονται καὶ τὰ δεινὰ καὶ ρέουσι τῷ χρόνῳ·
ὁ γείτων δὲ παράμονος τοῖς γειτονοῦσι σκόλοψ,
συκοφαντῶν, δολορραφῶν, μοχλεύων, ἐνεδρεύων,
- 85 πάγας ἰστῶν ἀσυμφανῶς καὶ βόθρους ἐξορύσσων·

Εὐδοξος Τσολάκης επιμ., *Μιχαὴλ Γλυκά στίχοι οὗς ἔγραψε καθ' ὃν κατεσχέθη καιρόν, ΕΕΦΣΠΘ 3 (1959).*